

Sygn. akt VI U 1375/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: H. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 21 kwietnia 2015 r., znak: (...)

w sprawie: H. R.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o świadczenie przedemerytalne

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. R. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 3 kwietnia 2015 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginalnie właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu H. R. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na przepis art. 2 ust.1 pkt2 i pkt.5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. nr 120, poz. 1252 ze zm.) i wskazał, iż z przedłożonego przez ubezpieczonego świadectwa pracy wystawionego przez Z. B. nie wynikała przyczyna rozwiązania stosunku pracy która warunkuje skorzystanie przez ubezpieczonego z prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony H. R., który wniósł o jej zmianę, poprzez przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. R. (urodzona w dniu (...)) w dniu 2 kwietnia 2015 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Przed pozwanym organem rentowym ubezpieczony udowodnił łączny okres ubezpieczenia w wymiarze 40 lat, i 23 dni.

-okoliczności bezsporne

W okresie od dnia 1.04.2013 roku do dnia 30.09.2014 roku ubezpieczony był zatrudniony u Z. B., zajmującego się utrzymaniem dróg jako operator remontera ostatnio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Pracodawca wypowiedział stosunek pracy z przyczyn ekonomicznych- likwidacji zajmowanego przez ubezpieczonego stanowiska pracy. W dacie wypowiedzenia pracodawca zatrudnił 3 osoby. Przyczyną wypowiedzenia był fakt, że pracodawca nie wygrał przetargu na roboty i nie miał frontu pracy dla zatrudnionych pracowników. Pracodawca nie miał zastrzeżeń do pracy ubezpieczonego a wypowiedzenie mu umowy o pracę wynikało z braku dla niego pracy, co powodowało konieczność zmniejszenia zatrudnienia. W świadectwie pracy z dnia 30.09.2014 r. wskazano, że stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzenie ze strony pracodawcy. W świadectwie pracy z dnia 6.05.2014 r. pracodawca wskazał natomiast, że stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn dotyczący pracodawcy-zmniejszenie zatrudnienia, likwidacja stanowiska pracy, art.2 ust.1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

-dowód: zeznania świadka Z. B. i ubezpieczonego zapis protokołu rozprawy k. 24 akt sądowych, akta osobowe z okresu zatrudnienia ubezpieczonego.

Przedstawione dowody były podstawą ustalenia powyższego stanu faktycznego, ponieważ nie zawierają sprzeczności, wzajemnie się uzupełniają, tworzą spójną logiczną całość, ich wiarygodność nie została zakwestionowana przez organ rentowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. nr 120, poz. 1252 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje między innymi mężczyźnie, który do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż sześć miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 40 lat.

Istota sporu między stronami sprowadzała się zatem do oceny, czy rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczonym nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 roku nr 69, poz. 415)

Zgodnie z przepisem art. 2 ust.1 pkt. 29 lit. a tej ustawy za przyczyny dotyczące zakładu pracy uważa się między innymi rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników.

W przedmiotowej sprawie, przeprowadzone postępowanie dowodowe w tym dokumenty zawarte w aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia, jak i zeznania ubezpieczonego wykazało jednoznacznie, iż stosunek pracy z ubezpieczonym został rozwiązany z powodu zmniejszenia zatrudnienia u pracodawcy ubezpieczonego, zatem z

przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Wobec powyższego ubezpieczony spełnił przesłanki wskazane w treści przepisu art. 2 ust.1 pkt. 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wymagane do przyznania takiego świadczenia.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji orzeczenia na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 roku, nr 153, poz. 1227) w związku z art. 11 pkt. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy brak było podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem przyczyna rozwiązania z ubezpieczonym stosunku pracy została w sposób nieprawidłowy wskazana w świadectwie pracy z dnia 30.09. 2014 roku, wobec czego, na powyższą okoliczność, koniecznym było przeprowadzenie postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie.

SSO Ewa Milczarek